

ὄλβιος (ἀντίθ. δειλός). Εὐτυχής/μακάριος, happy/blissful, Ἐμπεδοκλῆς 132.1 ὄ λ β ι ο ς, δς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον, δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν. Πρβλ. δυσ-ἀνόλβος, δυσδαίμων, δυστυχής.

ὄλβος (ἀντίθ. δυστυχία, πενία). Εὐτυχία/εὐμάρεια, felicity/wealth of being, Ἐμπεδοκλῆς 119 ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μήκεος ὄ λ β ο υ. Πρβλ. εὐδαιμονία, εὐτυχία, πλοῦτος.

ὀλέθριος (ἀντίθ. σωτήριος). Ὀλέθριος/καταστροφικός, deadly/destructive, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μισρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀ λ έ θ ρ ι ο ν. Πρβλ. ὄλεθρος.

ὄλεθρος (συνών. φθορά, ἀντίθ. γένεσις). Ὀλεθρος/καταστροφή, perishing/destruction, Παρμενίδης 8.21-27 τὼς γένεσις μὲν ἀπέσβησται καὶ ἄπυστος ὄ λ ε θ ρ ο ς ... γένεσις καὶ ὄ λ ε θ ρ ο ς τῇλε μάλ' ἐπλάχθησαν.

ὀλέκειν (ἀντίθ. τίκτειν). Καταστρέφω, destroy, Ἐμπεδοκλῆς 17.4 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀ λ έ κ ε ι τε, ἡ δὲ πάλιν διαφυομένων θρεφθεῖσα διέπτει. Πρβλ. ὄλεθρος.

ὀλιγομυθία. Ὀλιγολογία, fewness of words, Δημόκριτος 274 κόσμος ὀ λ ι γ ο μ υ θ ί η γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμου λιτότης.

ὀλίγος (ἀντίθ. πολὺς). Ὀλίγος/ὀλιγόποσος, little/small in amount, Ἡράκλειτος 22 χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὗρίσκουσιν ὀ λ ί γ ο ν Ἐμπεδοκλῆς 39.3 εἶπερ ἀπείρονα γῆς τε βάθη καὶ δαψιλὸς αἰθήρ, ὥς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα ματαίως ἐκκέχυνται στομάτων ὀ λ ί γ ο ν τοῦ παντὸς ἰδόντων Δημόκριτος 191.8 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυματομένων ὀ λ ί γ η ν μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀ λ ί γ α τοι πολλὰ δόξει. || ὀλίγοι. Ὀλίγοι/ὀλιγάριθμοι, few/few in number, Ἡράκλειτος 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀ λ ί γ ο ι δὲ ἀγαθοὶ Δημόκριτος 30 τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀ λ ί γ ο ι ἀνατείναντες τὰς χεῖρας ἐνταῦθα, ὃν νῦν ἡέρα καλέομεν οἱ Ἕλληνες 191.23 ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε διάξεις καὶ οὐκ ὀ λ ί γ α ς κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσσει,